

MAGNIFICAT

Pismo Parafii M.B. Nieustającej Pomocy w Krakowie – Mydlnikach * nr 40 (594) * 07.12.2014 r.

II NIEDZIELA ADWENTU

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

«Pocieszcie, pocieszcie mój lud!»

mówi wasz Bóg.

«Przemawiajcie do serca Jeruzalem

i wołajcie do niego, że czas jego służby się skończył, że nieprawość jego odpokutowana,

bo odebrało z ręki Pana karę w dwójnasób za wszystkie swe grzechy». Głos się rozlega:

«Przygotujcie na pustyni drogę dla Pana, wyrównajcie na pustkowiu gościniec naszemu Bogu! Niech się podniosą wszystkie doliny,

a wszystkie góry i wzgórza obniżą; równiną niechaj się staną urwiska, a strome zbocza niziną

gładką. Wtedy się chwała Pana objawi, zobaczy ją wszelkie ciało, bo powiedziały to usta Pana».

Wstąpcie na wysoką górę, zwiastunko dobrej nowiny w Syjonie! Podnieś mocno twój głos,

zwiastunko dobrej nowiny w Jeruzalem! Podnieś głos, nie bój się! Powiedz miastom

judzkim: «Oto wasz Bóg!» Oto Pan, Bóg, przychodzi z mocą i ramię Jego dźmierzy władzę.

Oto Jego nagroda z Nim idzie i przed Nim Jego zapłata. Podobnie pasterz pasie swą trzodę,

gromadzi ją swoim ramieniem, jagnięta nosi na swej piersi, owce karmiące prowadzi łagodnie.

Czytanie z Drugiego listu świętego Piotra Apostoła

Umiłowani, niech to jedno nie będzie dla was tajne, że jeden dzień u Pana jest jak tysiąc lat, a tysiąc lat jak jeden dzień. Nie zwleka Pan z wypełnieniem obietnicy, bo niektórzy są przekonani, że Pan zwleka, ale On jest cierpliwy w stosunku do was. Nie chce bowiem niektórych zgubić, ale wszystkich doprowadzić do nawrócenia. Jak złodziej zaś przyjdzie dzień Pański, w którym niebo ze świstem przeminie, gwiazdy się w ogniu rozsypią, a ziemia i dzieła

na niej zostaną spalone. Skoro to wszystko w ten sposób ulegnie zagładzie, to jakimi winniście być wy w świętym postępowaniu i pobożności, gdy oczekujecie i staracie się przyspieszyć przyjście dnia Bożego, który sprawi, że niebo zapalone pójdzie na zagładę, a gwiazdy w ogniu się rozsypią. Oczekujemy jednak, według obietnicy, nowego nieba i ziemi nowej, w których będzie mieszkała sprawiedliwość. Dlatego, umiłowani, oczekując tego, starajcie się, aby On was zastał bez plamy i skazy, w pokoju.

Słowa Ewangelii według świętego Marka

Początek Ewangelii o Jezusie Chrystusie, Synu Bożym. Jak jest napisane u proroka Izajasza:

«Oto Ja posyłam wysłańca mego przed Tobą; on przygotuje drogę Twoją.

Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego».

Wystąpił Jan Chrzciciel na pustyni i głosił chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów.

Ciągnęła do niego cała judzka kraina oraz wszyscy mieszkańcy Jerozolimy i przyjmowali

od niego chrzest w rzece Jordanie, wyznając przy tym swe grzechy.

Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a żywił się szarańczą i miodem leśnym. I tak głosił: «Idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby się schylić i rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, On zaś chrzącć was będzie Duchem Świętym».

Umartwienie czy radość nadziei?

Adwentowe pokusy i pulapki cz.2
Przez całe wieki okres Adwentu był traktowany jako czas pokuty, albo raczej jako tzw. czas zakazany. Tradycja ta wywodziła się ze

starożytności chrześcijańskiej, kiedy to Boże Narodzenie nie było świętowane tak uroczysto jak dziś. Główną uroczystością upamiętniającą Wcielenie było święto Epifanii, czyli Objawienia Pańskiego, później stopniowo przekształcone i spłycone do określenia „święto Trzech Króli”. Natomiast w Adwencie bardziej akcentowano powtórne przyjście Chrystusa, czyli tzw. koniec świata. A na tę straszną chwilę, dzień sądu, trzeba było się dobrze przygotować przez umartwienie, pokutę i post, aby jakoś zjednać przychyłność surowego Sędziego. I stąd charakter pokutny Adwentu, który przez podobieństwo z Wielkim Postem liczył sobie wtedy również 40 dni. Tradycja ta szerzyła się głównie w Galii, a potem Germanii.

Przygotowanie

Z czasem zaczęła jednak przeważać druga tradycja, związana z Rzymem, w której akcentowano bardziej liturgiczne przeżywanie Adwentu jako przygotowania do świąt Bożego Narodzenia. Przygotowanie to miało charakter radosny, tęskny i wyczekujący, a kończyło się uroczystym świętowaniem Narodzenia Pana. W wiekach średnich obie te tradycje się złączyły i odtąd, aż po dziś dzień, mimo zmian w kościelnych przepisach, są obecne w przeżywaniu Adwentu. Z jednej strony w świadomości wiernych obecne są pokuta i post, zakaz hucznych zabaw, ścisły post w Wigilię; jest też fioletowy kolor szat i pomijanie Gloria w liturgii; z drugiej strony – pełna nadziei symbolika światła (świece na wieńcu adwentowym, lampiony na Roratach), radosny i tęskny śpiew Akatysty i Godzinek, przygotowywanie prezentów i świątecznych wypieków na Wigilię i święta. W polskiej tradycji elementy te są żywo obecne, tworząc niepowtarzalny klimat oczekiwania na Boże Narodzenie. Ale jak pisaliśmy przed tygodniem: klimat ten łatwo zafałszować i sprowadzić na błędne tory niepohamowanej konsumpcji albo też surowego potępienia i gorszenia się każdym przejawem adwentowej radości. Dlatego warto podjąć wysiłek rewizji i krytycznego przemyślenia, jak powinniśmy rozumieć i przeżywać Adwent, co jest w nim dla nas najważniejsze, czego się spodziewamy i na co możemy liczyć.

Trudne dziedzictwo

Dają się zauważyć dwie przeciwstawne tendencje. Młodzi przestają rozumieć i przeżywać w sposób

religijny już nie tylko Adwent, ale także Wielki Post, święta i całe życie. Wychowani na reklamie, telewizji, grach komputerowych i dyskotekach, nie rozumieją sensu Mszy św., sakramentów, nawet przykazań. W dodatku starsze pokolenie – rodzice, babcie, ale także księża, nauczyciele, katecheci – nie bardzo wiedzą, jak im to całe dziedzictwo przekazać. W reakcji na tę obojętność młodych, pokolenie naszych babć chciałoby przeżywać Adwent niczym drugi Wielki Post. Gdyby się dało, zabroniłoby dzieciom oglądania telewizji, młodzieży zakazałoby słuchania muzyki, a dorosłym sytego jedzenia. O „andrzejkach” czy „osiemnastce” nawet by słuchać nie chciało. Największym świętokradztwem było dla tych ludzi stwierdzenie faktu, że prawo kanoniczne nie nakazuje już postu w Wigilię. Potraktowali to jako świętokradczy zamach na świętą tradycję wigilijną. Z równym oburzeniem przyjęli do wiadomości, że czwarte przykazanie kościelne w nowym brzmieniu nie zakazuje zabaw w okresie Adwentu. W ich mniemaniu prawo powinno być bardziej surowe i przy pomocy ścisłych przepisów, nakazów i zakazów wymusić odpowiedni sposób postępowania.

Prawo i duch

Tymczasem pewnych praktyk, a zwłaszcza postaw religijnych, nie da się wymóc, a tym bardziej wyegzekwować, przy pomocy prawa. Prawo może jedynie wskazać pewien kierunek i formę praktyk duchowych, ale one same powinny się rodzić z wewnętrznej potrzeby ludzkiego ducha, z głębokiego przekonania, że ma to sens i wynika z tego dla nas jakiś pożytek. Już Jezus walczył z bezdusznym stosowaniem rytualnych przepisów i zwyczajów Starego Testamentu, jeśli nie wynikały one i nie były zgodne z obiektywną wartością życia religijnego.

Człowiek powinien wiedzieć, jaki jest cel i sens tego, co robi, co i w jaki sposób chce osiągnąć, do czego ma zmierzać. Dotyczy to także Adwentu. Powinien to być dla nas czas wyciszenia, skupienia, przygotowania i lepszej modlitwy, czas dobrych decyzji. Byłoby dobrze wsłuchać się w treść i przesłanie czytań codziennej adwentowej liturgii: w słowa Izajasza, Jana Chrzciciela i Jezusa. Dlatego tak pożyteczny jest udział w codziennych Roratach, gdyż pozwala systematycznie i całościowo zgłębić naukę słowa Bożego.

Bardzo pożyteczne byłoby też zachowanie odpowiednich proporcji, znaczenia i wagi różnych praktyk. Gorszy nas możliwość zabawy w Adwencie, a oswoiliśmy się i pogodziliśmy z piątkowymi dyskotekami. Tymczasem według ścisłych przepisów prawa kanonicznego właśnie piątki całego roku są dniami pokuty i umartwienia. I jeśli powinniśmy walczyć o wierność jakimś praktykom, to lepiej skierować swoją troskę i argumenty właśnie na zachowywanie piątkowej powściągliwości i w pokarmach, i w rozrywce, niż na krytykowanie młodzieży za andrzejkową zabawę. A tak najpoważniej: nie można

poprzestawać tylko na samych zakazach i przepisach prawa. O wiele ważniejsze jest widzieć, rozumieć i akceptować ich głębszy sens. Sensem i celem umartwienia – czy to piątkowego, czy wielkopostnego, czy adwentowego, jest wyciszenie się i refleksja, po co i dla kogo Syn Boży stał się człowiekiem; jaki wzór życia nam pozostawił, czego nas uczy i czego teraz od nas oczekuje. To my sami potrzebujemy tej wiedzy, gdyż tylko ona może zagwarantować nam spotkanie z Jezusem, a potem udane i szczęśliwe życie.
autor: Ks. Mariusz Pohl źródło: Przewodnik Katolicki 49/2011, red. BK

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

Dziś pierwsza niedziela grudnia, po Mszy św. adoracja Najświętszego Sakramentu.

Po Mszy św. o godz. 9:00 Zmianka Różańcowa, a biblioteka parafialna będzie czynna od godz. 10:00 – 11:00.

Dziś obchodzimy Dzień Modlitw i pomocy materialnej dla Kościoła na Wschodzie.

W poniedziałek Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP. Msze św. w naszym kościele o godz. 7:00, 9:00 18:00. Na Mszy św. o godz. 18:00 dzieci z klasy III przygotowujące się do I spowiedzi i Komunii św. otrzymają z rąk rodziców poświęcone medaliki.

W sobotę św. Łucji.

We wtorek po Roratach spotkanie biblijne z Ks. prof. Romanem Bogaczem.

W przyszłą niedzielę po Mszy św. o godz. 10:30 zapraszamy dzieci od III do VI klasy szkoły podstawowej na kolejne spotkanie z cyklu „Mały Apostoł”. Dobra zabawa i nowa wiedza o nauce Pana Jezusa zagwarantowana. Także w przyszłą niedzielę po wieczornej Mszy św. zapraszamy młodzież oraz studentów na spotkanie pt. „Mężczyźni są z Marsa, a kobiety z Wenus – czyli na wesoło o różnicach między nami”. W ramach spotkania przewidziane jest wspólne oglądanie filmu, dyskusja oraz wymiana spostrzeżeń. Zapraszamy również wszystkie chętne młode osoby do włączenia się w przygotowanie oprawy wieczornej Mszy św.

Osoby zainteresowane zapraszamy w przyszłą niedzielę o godz. 17:00 do salki za chórem.

Siostry Służebniczki Starowiejskie przesłały podziękowanie za składkę, którą zebrały na zakup aparatu RTG dla szpitala misyjnego w Zambii w niedzielę 23.11.2014 w wysokości 7.418 zł 01
Tekst podziękowania i życzenia w gablotce parafialnej.

Do przyszłej niedzieli 14.12.br. prosimy złożyć paczki świąteczne dla naszych Rodaków za wschodnią granicą. Prosimy o wykonanie paczek wg. spisu produktów na plakacie.

Bóg zapłać za sprzątanie kościoła rej. Rząski, a do sprzątania w sobotę zapraszamy rej. Podkamycze. Bóg zapłać za ofiarę na dekoracje świąteczne rej. Cmentarza.

Przy wyjściu głównym z kościoła możemy nabyć opłatki i wigilijne świece „Caritas”.

Przy nabywaniu opłatków składamy ofiarę, która jest wyrażeniem wdzięczności za posługę p. Kościelnych i p. Organisty, a przy nabyciu świecy „Caritas” składamy ofiarę nie mniejszą niż 5 zł – które odprowadzamy do Caritas naszej Archidiecezji, a z pozostałych ofiar przygotowujemy paczki świąteczne dla potrzebujących i samotnych w naszej parafii.

INTENCJE MSZALNE 07 grudnia – 14 grudnia 2014 roku

II NIEDZIELA ADWENTU 07 grudnia	<u>7.30</u>	++ Barbara, Ignacy, Maciej Miodek i Weronika, Jan, Tadeusz, Ludwik, Józef i Stanisław Lenart
	<u>9.00</u>	++ Tomasz Habas w 35 rocz. śmierci, Helena i Teresa córki, Leopold zięć
	<u>10.30</u>	Dziękczynna 9 urodziny Kacpra z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę MB Nieustającej Pomocy
	<u>12.00</u>	+ Janina Urych (greg.)
	<u>18.00</u>	O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Piotra i Haliny
Poniedziałek 08 grudnia	<u>7.00</u>	+ Maria Góra w 5 rocz. śmierci - imieninowa
	<u>9.00</u>	+ Janina Urych (greg.)
	<u>18.00</u>	++ Stefania, Franciszek syn Władysław Stępniewie
Wtorek 09 grudnia	<u>7.00</u>	+ Leszek Kasperczyk w 6 rocz. śmierci
	<u>18.00</u>	+ Janina Urych (greg.)
Środa 10 grudnia	<u>7.00</u>	+ Janina Urych (greg.)
	<u>18.00</u>	++ Marianna Blitek – imieninowa - mąż Stanisław
Czwartek 11 grudnia	<u>7.00</u>	+ Władysław Mrowczyk od sąsiadów z ul. Brzezińskiego
	<u>18.00</u>	+ Janina Urych (greg.)
Piątek 12 grudnia	<u>7.00</u>	+ Janina Urych (greg.)
	<u>18.00</u>	+ Jan Podgajny od koleżanek i kolegów zakładu Nowoznał
Sobota 13 grudnia	<u>7.00</u>	+ Janina Urych (greg.)
	<u>18.00</u>	Dziękczynna w 70 urodziny Stanisława z prośbą o opiekę MB Nieustającej Pomocy i Boże błogosławieństwo
III NIEDZIELA ADWENTU 14 grudnia	<u>7.30</u>	Wspólna za zmarłych
	<u>9.00</u>	Dziękczynna w 16 urodziny Kaliny i Zuzanny z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę MB Nieustającej Pomocy
	<u>10.30</u>	+ Janina Urych (greg.)
	<u>12.00</u>	+ Celina Błańda - imieninowa
	<u>18.00</u>	++ Rozalia i Józef Raźni

Parafia Rzymskokatolicka - *Matki Bożej Nieustającej Pomocy*, ul. Hemara 1, 30-198 Kraków – Mydlniki,
 Tel. 12 626 04 53 **STRONA PARAFII:** www.mydlniki.diecezja.pl/ **e-mail:** mydlniki@mydlniki.diecezja.pl
Msze Św. w niedzielę i święta 7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 18.00; w dni powszednie: 7.00, 18.00. Sakrament Namaszczenia
 Chorych: o każdej porze. **Kancelaria Parafialna:** codziennie po Mszy Św. /z wyjątkiem niedziel i świąt/
 Numer Konta Bankowego naszej Parafii: 15-1050-1445-1000-0023-0823-2921 **ING Bank Śląski, oddział w Krakowie**